

**Appel iværksat den 21. september 2020 af CA Consumer Finance til prøvelse af dom afsagt af Retten
(Anden Udvidede Afdeling) den 8. juli 2020 i sag T-578/18, CA Consumer Finance mod ECB**

(Sag C-458/20 P)

(2020/C 433/35)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: CA Consumer Finance (ved avocats A. Champsaur og A. Delors)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Centralbank

Appellanten har nedlagt følgende påstande

- Punkt 2 i domskonklusionen i dom afsagt af Retten den 8. juli 2020 i sag T-578/18, CA Consumer Finance mod ECB, hvorved ECB i øvrigt blev frifundet for appellants påstand om annullation af ECB's afgørelse ECB/SSM/2018-FRCAG-77 af 16. juli 2018, ophæves.
- Alle påstande, som CA Consumer Finance nedlagde for Retten i første instans, tages til følge.
- ECB tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Med sine tre appelanbringender har appellanten gjort følgende gældende:

- (1) Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte begrundelsespligten, idet den ikke tog stiling til anbringendet om den tilsidesættelse af retssikkerhedsprincippet, der følger af afgørelse ECB/SSM/2018-FRCAG-77, og tilsidesatte retssikkerhedsprincippet ved at lægge til grund, at der forelå en tilsidesættelse af artikel 26, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber, selv om Retten udtrykkeligt medgav, at denne bestemmelse mangler klarhed.
- (2) Retten tilsidesatte artikel 18, stk. 1, i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter samt begrundelsespligten, idet Retten ikke påviste, at appellants adfærd havde karakter af uagtsomhed.
- (3) Retten begik en retlig fejl og tilsidesatte begrundelsespligten, idet den ikke tog stiling til anbringendet om den tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet, der følger af afgørelse ECB/SSM/2018-FRCAG-77, og tilsidesatte disse to principper ved implicit at lægge til grund, at sanktionen principielt var begrundet.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 25. september 2020 — Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI) m.fl. mod Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia og Ministero dell'Economia e delle Finanze

(Sag C-462/20)

(2020/C 433/36)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Associazione per gli Studi Giuridici sull'Immigrazione (ASGI), Avvocati per niente onlus (APN) og Associazione NAGA — Organizzazione di volontariato per l'Assistenza Socio-Sanitaria e per i Diritti di Cittadini Stranieri, Rom e Sinti

Sagsøgte: Presidenza del Consiglio dei Ministri — Dipartimento per le politiche della famiglia og Ministero dell'Economia e delle Finanze

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er artikel 11, stk. 1, litra d) eller f), i direktiv 2003/109/EF ⁽¹⁾ til hinder for en national lovgivning som den foreliggende, hvorefter en medlemsstats regering udelukkende til statsborgerne i denne medlemsstat og de øvrige EU-medlemsstater, men ikke til fastboende tredjelandsstatsborgere, udsteder et dokument, der giver adgang til rabat ved levering af varer eller tjenesteydelser fra de offentlige og private personer, der har indgået aftale med denne medlemsstats regering?
- 2) Er artikel 12, stk. 1, litra e), i direktiv 2011/98/EU ⁽²⁾, sammenholdt med artikel 1, litra z), og artikel 3, litra j), i forordning (EF) nr. 883/2004 ⁽³⁾ eller artikel 12, stk. 1, litra g), i direktiv 2011/98/EU, til hinder for en national lovgivning som den foreliggende, hvorefter en medlemsstats regering udelukkende til statsborgerne i denne medlemsstat og de øvrige EU-medlemsstater, men ikke til tredjelandsstatsborgere som omhandlet i artikel 3, stk. 1, litra b) og c), i direktiv 2011/98/EU, udsteder et dokument, der giver adgang til rabat ved levering af varer eller tjenesteydelser fra de offentlige og private personer, der har indgået aftale med denne medlemsstats regering?
- 3) Er artikel 14, stk. 1, litra e), i direktiv 2009/50/EF ⁽⁴⁾, sammenholdt med artikel 1, litra z), og artikel 3, litra j), i forordning (EF) nr. 883/2004 eller artikel 14, stk. 1, litra g), i direktiv 2009/50/EF, til hinder for en national lovgivning som den foreliggende, hvorefter en medlemsstats regering udelukkende til statsborgerne i denne medlemsstat og de øvrige EU-medlemsstater, men ikke til tredjelandsstatsborgere, der er indehavere af »det blå EU-kort« i henhold til direktiv 2009/50/EF, udsteder et dokument, der giver adgang til rabat ved levering af varer eller tjenesteydelser fra de offentlige og private personer, der har indgået aftale med denne medlemsstats regering?
- 4) Er artikel 29 i direktiv 2011/95/EU til hinder for en national lovgivning som den foreliggende, hvorefter en medlemsstats regering udelukkende til statsborgerne i denne medlemsstat og de øvrige EU-medlemsstater, men ikke til tredjelandsstatsborgere med international beskyttelse, udsteder et dokument, der giver adgang til rabat ved levering af varer eller tjenesteydelser fra de offentlige og private personer, der har indgået aftale med denne medlemsstats regering?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25.11.2003 om tredjelandsstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT 2004, L 16, s. 44).

⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/98/EU af 13.12.2011 om én enkelt ansøgningsprocedure for en kombineret tilladelse til tredjelandsstatsborgere til at opholde sig og arbejde på en medlemsstats område og om et sæt fælles rettigheder for arbejdstagere fra tredjelande, der har lovligt ophold i en medlemsstat (EUT 2011, L 343, s. 1).

⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT 2004, L 166, s. 1).

⁽⁴⁾ Rådets direktiv 2009/50/EF af 25.5.2009 om indrejse- og opholdsbetingelser for tredjelandsstatsborgere med henblik på højt kvalificeret beskæftigelse (EUT 2009, L 155, s. 17).

Appel iværksat den 26. september 2020 af KF til prøvelse af kendelse afsagt af Retten (Syvende Afdeling) den 10. juli 2020 i sag T-619/19, KF mod SatCen

(Sag C-464/20 P)

(2020/C 433/37)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: KF (ved Rechtsanwältin A. Kunst)

Den anden part i appelsagen: EU-Satellitcentret (SatCen)